

ДАЗОРНЫМ - ПЛЬНАСЬ

[Заканчэнне. Пачатак
на 1-й стар.].

боце студэнтаў на практыках і можа прывесці да фінансавых парушэнняў.

Народныі дазорныі трываліі пад кантролем і выкананне пла- наў наукоўско-даследчых работ, укараненне атрыманых вынікуў у вытворчасць. Тут таксама былі па сігналах дазорных АГЧ прыма- лііся неабходныя меры, хача якшчэ не было зробленна для палаля- шэння жыллеба-бытавых умоў сту- дэнтаў.

выявлени істотны недахопы: закрыццё тэм, недавыканнане вызначанааг аб'ему работ, несвоцавое прадстаўленне справаздач. Групам народнага кантроля фальквітату, асбіліва фізічнага, ма-

тэматычнага і эканамічнага, неабходна пастаянна трывалыя у полі зроку разлізіцію вынікіў НДР, іх укараненне ў вытворчасць, прыцыпава прагрэсія акты на атрыманне высокага эканамічнага эффекту, больш рашуча ўскрываць недахопы, якія адмоўна ўздзеіваюць на эфектыўнасць НДР.

Галавная група НК з腋малася

таксама питанням ефективності навуковога аbst-
лавання. Ва універсітєце била пра-
ведома познайомка по розгля-
дці лініягра і спісаним маральна
устарівшага аbstалавання. І ўсё
ж у выкарьсткні аbstалавання
дапускаліся сур'зныя недахопы.
У ходзе прэверкі ўстаноўлена, што
у галіновай НДЛ геолагічнага
факультета і на кефедры інжынер-
най геалогії і гідрагеалогії нека-
торыя прыборы выкарьстоўваюць-
ца з напоўнай нагружкай, наерз-
лянія вядуць журналы ўпіку
работы кафедронага аbstалавання.
Яшчэ недастаткова ефектыўна вы-
карьстоўваецца ў вучэбным пра-
цэсе выкладчычнай тэхнікай на фізі-
чным і эканамічным факультэтах.

Народныя кантралёры правярэлі таксама эксплуатацыю универсытэцкага аўтатранспарту, расходавенне горучы-змазачных матэрыялаў. Тут таксама былі выяўлены некаторыя недахопы і прынты адміністрацыйныя меры па іх ухіленню.

пазаштатны інспектар рабіўнага камітэта народнага кантроля Цэнтральнага раёна М. І. Твардоўскій.

На канферэнцыі прыняты адпаведныя пастановы, накіраваныя на далейшее паліпшэнне работы да зорных ГДУ.

Выбраны кіруючы састав галоўнай групы НК універсытэта. Яе

У полі зокру галаїнай групи НК пастяня знаходзяцца стан студэнцкіх інтэрнату, вучэбных карпусу, работы сталовых і буфету. Вынік праверак своечасова даводзіліся да ведама рэктарата і прафкому ГДУ, рабінных органаў. У снежні 1985 г. пытанне аб санітарна-гігінічным статве «кропак прамадзекага харчавання» абрыйкаўвалася на сумесным пасяджэнні рэктарата і парткома, на якім прысутнічалі працтваўнікі адміністрацыі і партарганізацыі трэста сталовых, рэстарацый і кафэ, загадчыкі сталовай ГДУ. Па ўхіленію меўшых месцаў недаходзіў зробленна нямало. Але не ўсё. І па санінцы дзеяніе не працуець буфеты ў вучэбных корпусах № 2, 3, 4 інтыэрната на вуліцы Кірава.

старшынай выбраны намеснік сакратара парткома загадчык кафедры хіміі Ю. А. Праляскousкі, намеснікамі старшыні — дацент кафедры вышэйшай матэматыкі Р. В. Шаймуратеў, дацент кафедры фізіялогіі чалавека і жывёлінні В. І. Кузынец, сакратаром — старшины тэхнік галіновай НДЛ геагілагічнага факультэта А. С. Кузымцікія.

У работе канферэнцыі народных кантралёраў прынялі ўдзел працтвары па вучэбной работе ўніверсітэта, член-карэспандэнт АН БССР Л. А. Шамяткоў, сакратар камітэта ЛКСМБ, член парткома В. А. Аслепіна, працтвуйнік партыйных арганізацый і дзяканату ўсіх факультэтаў, члены факультэцкіх штабоў «Камсамольская пражэктара».

ТРИБУНА КУРАТАРА

НА ДАВЕРІ І ЎЗАЕМАРАЗУМЕННІ

На часучных землях разында саамыялстичнага грамадства вялкое значение набылае фарміраванне саамыльна актынъя асобы саамскага чалавека. Для эфектынага выказания і изучения студытая неебходна ведаць шильдзі заканамернисці разында яго асобы.

НА СТАНАУЛЕННЕ будучага специялісты ваяліді үлпілік ақауасе студенци-
кі калектесті, добрын үзаема-
адносині памік яго членам. Толыкі ү калектесте, дәе ад-
носині будуюша на дәвері
і үзаемаразумени, патраба-
вальнаці і үзаемадамто, выхувающа правильные
ад-
носини да вучобы і граммати-
ческой работы, разъясняюща
высокий моральный
адбывашца фармірованне
будучага специялісты яса-
тильна значный асобы.

шага дасследование, якое про-
водзілася ў 15 студэнцікіх
группах пісторыка-філалогічна-
га, білігінчага і математич-
нага факультета, адносіны
студэнтаў з кураторамі праця-
каюць часта толькі ў сферы
вучебнай дзейнасці, насяць
нерэзулгарны харэктэр. З усіх
апытанаў студэнтаў (320 чала-
век) толькі 68% указал, што
адносині памік группі і ку-
раторам харэктарызуюцца
добразычлівасцю, супрацоўні-
цтвам, разумением; 20% студ-
энтаў адзначылі адсутніс-

Анадж, няглядзяны на разшырочную ролю студэнцкіх калектывуў у пашырэнні эфектнусці ўсяго вучэбнага працэсу, им усё яшчэ не ўдзяліліца дастатковай увагі з боку куратораў. Па данных на

— ТВОЙ ВОЛЬНЫЙ ЧАС —
ДЫСКА-КЛУБ: ПРАБЛЕМЫ И ПОШУКИ

«Важнейшая форма выхакания молоды», — сказал у нас выступлены на выдающемся пленуме ЦК камсамола парлус первыи секретаря ЦК ПМ М. Слониной, — а разумныи же разумнага адпакуку, — разумная арганайцыя лыжнага часу молоды — не мамата. Размова иде аб фарсовай фізічнай здароўі

шым ВНУ», «мені дійснотак підцимінутак», «французька лялька», «палаучакъ хуткія і паволоцькі танцы», «богдан сур'єзна адвокатица да савецкай астрады», «кабімежавака да увакод на вечары молодай да 16—17 гадоў», «зірабць вгентыльцю», «катарычна забарыць курээн»— імі были адказы.

Алег ДЗЕМІДЗЕНКА:
— Як бачна, яны самыя

Аляксей САНКОУСКІ (дых-
клуб «Тандэм»):
— Нам вельмі хацелася б
у новым наўчальным годзе
фармакавы залы вучэбнага
корпуса № 1 пераўтварыць у
пастаянную танцавальную залу.
Гэта дазволіла б намога па-
лепшыць якось праводзімых
вечароў. Дарэчы, траба змя-
ніць і самі адносянні да іх.
Незадобна, калі яны сталі паўно-
чарнай цікавай і змястоўнай
програмай таксама як і кан-
цэрты мастацкай самадзеялас-
ці. Для гэтага, зразумела, трэ-
ба ўсіх напрадаваць: напісаць
сценарыі, падрыхтаваць інфар-
мацию, прадумати афармленне.
На жаль, пакуль мала студэн-
ты выказали жаданне нам да-
вамагчы. Спадзяемся, што та-
кія памочнікі знойдуться сярод
тых, хто папоўніць студэнцкую
сам'ю ўніверсітета.

На одной из апофеозных танцевальных программ дыска-клубом «Тандем» было праведное анкетование. Приводим наиболее характерные адказы удельнику вчера на задавленные пытками анкеты. На первое пытание «Чему Вы приходите да нас?» были наступившие затиски: «шкава», «каб заинц волны час», «адпачьица, павесильница», «больш няма кунсы», «атриманец зарад бадзрасци», «а куды яичко пайсі?». Работу свою работу і сам дыска-клуб «Тандем».

Другим было питание: «Што
бы хадзел пажадзь арган-
затарам веэрчоў?» «Больш доб-
рай савецкай музыкі», «пра-
вядомца веэрчы сумесна з ін-

КУРАТАРАЎ
АРМАТАРАЎ!

я тэматыка палітычных інфар-
ментаў у чэрвені 1986 г.

2. Непрацоўным даходам —
трывалы заслон. (Аб узмац-
ненні кантролю за мерай пра-
цы і мерай спажывання, абы
удзеле прамаджесці, кожнага
сумленнага чалавека ў ба-

рацьбе з непрацоўнымі дахо-
дамі).

3. Быць дастойнымі грама-
дзянамі савецкага грамадства.
(Да Дня савецкай моладзі —
29 чэрвеня).

4. Пазбавіць свет ад яздер-
най пагрозы. (Аб новых ін-
іцыятывах Савецкага Саюза, на-
карыванных на ўміцаванне міру
і бяспекі народу, ліквідацыю
ядзейнай пагрозы, спыненне
гонкі ўзброеных аб'яднанняў, абы
небяспечны для лёсу чалавецтва аван-
туристычнай венчанай палітыкі
адміністраціі Рэйган).

ДА ЎВАГІ КУРАТАРАЎ І ПАЛІТІНФАРМАТАРАЎ!

Паведамляеца прыкладная тэматыка палітычных інфар-
ацый I (гутарак сярод студэнтаў) у чэрвені 1986 г.

1. Резервы паскарения — у дзяленне. (Аб удасканаленні гаспадарчага механізма, пошуку эфектуальных форм эканамічнай работы, усталяванні новых падыходаў да спраўы).

**2. Непрацойним даходам —
трыバルы заслон.** (Аб узмац-
ненні кантролю за мерай пра-
цы і мерай спажывання, аб
удзеле прамадскасці, кожнага
сумленнага чалавека ў ба-

всьбе з непрацючимі дахомі).

3. Быць дастойным! грамадзянам! савецкага грамадства. Да Дня савецкай моладзі — чэрвяна).

4. Пазбавіць свет ад ядзераі пагрозы. (Аб новых кін-
ныятыках Савецкага Саюза, на-
правленых на ўмацаванне міру
бяспекі народу, ліквідацыю
ядзераі пагрозы, спыненне
конку ўзбраеннія, аб небяспе-
ны для лёсу чалавечства аван-
гардыстичнай ваяеніі палітыкі
дзяржавы Рэйгана).

характер супрацоўніцтва, на-
зіраеца больш высокая ступень
стрыжынага сасыльна-
пойкалялічнага клімату. Такім
чынам, адносіны, якія складаюцца
вонца паміж кураторам і
студэнцкай групай, істотна ўлі-
плюваюцца на пыжалаціні на-
строй студэнцікага калектыву.
У ПАЛАЖЭННІ аб «кура-
тары студэнцкай групы
ГДУ» ўказаваеца, што
адной з яго важнейшых задач

одні з якої важливими задачами є з'яється «створенням згуртування і активності студенців-калективу групи» та «здаров'ям грамадської думки» і «добразивчим дзелавим і асабістим пам'ятіюю студентам». Для того, каб перші відповіді виходили з міжнародних, свідома централюють працю, куратуру необхідно віддачі психолагічного асабільності студенців груп, «активну карінну маральну-психолагічну» стану

ў вучэбнай прупе, улічваць многія сацыяльна-псіхалагічныя фактары, якія ўпільваюць на адносіны ў прупе. На аснове абаваленнянні работ, пра-ведзеных радам савецкіх пси-холагаў, а таксама асабістых даследаванняў, паспрабуем коракта разрэшыць асноўныя сацыяльна-псіхалагічныя асабі-лівасці студэнцкай прупы, ведэнне якіх неабходна кінчна-му куратару для больш па-спяховага кіравання працэсамі ў прупе.

Студенцкая группа — шмат-
гранная сцильная з'ява. У
неї структури можна вида-
ліць дзве падструктури, якія
визначають типом адносін
пам'ї людзьмі: дзелавыя
адносіны, якія складаюцца ў
сувязі з вучнебажнай і грамад-
ской дзеянасцю, і асбісттыя,
унікаючыя пад ульявам сім-
патый і антysпатый студэнтаў
адзін да аднаго. Дзве пад-
структуры аўтадзяйноўваюць ад-
ных і тых жа людзей і ўтва-
рят на паліатагічнага климату
студэнцких групах.

Кожны студэнт займае пэ-
нае месца не толькі ў сістэ-
ме дзелавых, але і асбістых
адносін, якое вызначае яго
«эмкацыйнальны дабрабыт». Адны з іх займаюць добрае
станоўішча, ім сімпатызую-
тварыши, яны адчуваюць
сябе паунраправымі членамі
калевуты. Эта актыўнае їх
назіванальную і грамадскую
вучнебажнасць, садзеніцкую фар-
мировасць.

Сілачом стаіць
Дуб разложысты
І здзялек відаць
Пышны верх яго
Я. Колас «Дуб».

Да сёняшнія дня, хаяц прайшло ўжо амаль дзесяць гадоў, я добра памятаю тую сутрэчу. Адбылася яна спякотным летам днём у адной з палескіх вёсак, што стаіць на беразе прыгажуні - Прыпяці. Седзячы на лаву, пад магутным разгалістым дубам, старыняка, сівая бабуля трymала на руках сваю маленькую белагаловую ўнуку і прыемным голасам выводзіла песню: «Ой, у лесе, на дубочку, Калыхала Марусянка сына-дочку, Калыхала да й плакала, Злу долю праклінала...»

І так бралі за сэрца слова гэтай прыстай народнай песні, што я міжволі затрымаўся, каб даслушаць яе да канца. А бабулька не заўважаючы мяне, праизвала сіяваю сваім ласкавым, ціхім голасам, гайдаючы ў такт малую. Старыняка глядзела некуды удачыні, цераз дарогу, за поле, туды, дзе ледзь віднеліс сінявіца верхавіны лесу. Можа, яна думала аб нечым будзенім, а можа, і яна таксама ўспамінала, калі і да каго ўпершыню пачула гэтую журбоную, шчымльную песню аб Марусянцы, аб залётым дубочку і, можа, бабулька згадала сваё цяжкое дзяцінства, маладось, далёкую першае камнене, мілыя вобразы саброму...

Але найбольш мяне зацікавілі тады такія пытанні: а чаму менавіта на дубочку калыхала сына-дочку Марусянку, а не на якім іншым дрэве? Дзе трэба шукаць вытокі міфалагічнага пакланення людзей гэтаму величнаму дрэву, адкуль ідуць карані народнай лябуль?

Я пачаў збіраць матэрыялы, якія непасрэдна раскрываюць культ дрэзу, у прызвыннасці, дуба. Знойдзены і запісаныя мною легенды і паданні, песні і алавіданні, выказванні вядомых фальклорыстаў і пісьменнікаў прапаную уважу чытацоў.

Людзі са старожытных часоў пакланяліся дрэвам і раслінам, жыўлям і камінам. Але, як слышна заўважыў Ф. Буслаев: «Міфалагічныя пачаткі, агульныя ўсім роднаму індаеўрапейскім народам, у кожным з іх атрымлівалі сваё ўласнае развіццё, у выніку большай або меншай сталасі духоўных сіл нарада, а таксама ў выніку розных аbstавін, мясцовых і гістарычных, якія садзейнічалі вольным раскрыцію дахрыцінскіх народных вераванняў або затрымлівалі іх».

Да таго ж трэба падкрэсліць, што лесу ў жыцці чалавека ўвогуле належыць значнае месца. Да следчыкі ў галіне розных наўгар цвярджаюць: калі ў ажыне нарадзілася жыцьцё, то ў лесе развіваліся яго вышэйшыя формы. Лес спачатку быў калыскай чалавечства, а затым стаў яго домам, карніцелем, абаронцам. Вядомы беларускі пісьменнік У. С. Карапечук з улазівім для яго твору гумарам так вызначыў ролю лясу ў будзенім жыцьці нашага народа: «У сасновым лесе — малица, у бярозовы — любіца, у дубо-

ПАКЛАНІЦЕСЯ ДУБУ

вым — волю каваць, у яловым — душу д'яблу прадаваць» (апавяданне «Кніганошы»).

Сапраўды, з такога мсцінага дрэва, як дуб, добры гаспадар мог самастойна зрабіць амаль усе неабходныя прылады для свайгі гаспадаркі. Мы згоды з выказваннем Д. К. Зяленіна, што «гэта незвычайная важнасць, гаспадарчэ значэнне дрэваў і з'явілася, трэба думачы, перадумовай для той татэмічнай табуацыі дрэваў, відавочнай адзнакі якой вядомы ў вераваннях самых розных народу, зафіксаваны шматлікім этнографамі». Другі савецкі фальклорыст С. А. Токараў сцвярджае: «Калі мы не можам з упэўненасцю разважаць аб існаванні ў мінулым ва ўсходніх славян культа дрэу, то тым больш цяжка сказаць што-небудзь аб ім, якія карані мог мець гэты культ (калі толькі пакінуць у баку земляробчы і лячыбныя абрацы, карані якіх зразумелы!».

ЖЫХАР патрыярхальны вёс кі ўвес час змагаўся з лесам. Выдатны савецкі пісьменнік Ф. Абрамаў у рамане «Прасліны» так пісаў пра гэтую адвечнае гора землірова (праўда, слова тычыліся падоўчына селяніна, але іх можна аднесці і да беларусаў): «Ад лесу карміліся, лесам грэзілі, але лес быў і першым ворагам. Усё жыць падоўчына сяны музых імкнуўся прасячыся да сонца, а лес так і напіраў на яго: глушы пад і сенакосы, наваліўся смятранымі пажарамі, палохай звярэм і ўсялякай нечысцію». Селяніну даводзілася крок за крокам адваўчыцца на землірову, а часам, паддаючыся традыцыі, і сваіх сародзіцай. Лічылася, што такім чынам можна заахвочыць дрэва, «угаварыць» яго да падаўчынства (селяніна такім каштоўным матэрыялам, як, напрыклад, для жыхароў тых мясцін, дзе не было лясных масів). Аб'ектуючы адзнаку адносінам селяніна да свайго «зялянага сябру» даў рускі пісьменнік П. І. Мельнікай-Пічэрскі: «Для рускага селяніна віноград не значыць скескі стогадовага дрэва толькі дзеля таго, каб з яго сука вычысьці сабе вось для воза, ці абаціць кару з ліпі, бязозы, асуціць дрэва на пагібел». Такія ж адносіні да десу адзначаючы ў беларусаў. Мабыць, у гэтай рэчы характэр усходніх славяніна выявілася тысячагодовая традыцыя земляробчага народу, для якога лес быў сапраўды болыным ворагам, чым сродкам існавання, у адзінственіі ад фінскіх народоў, значна даўжэй захаваўшыя лясныя палайчыні ўклад гаспадаркі, дзе і германія, якія вельмі добра жылі лясной жыўлагадоўляй і палайвеннем.

Аднак трэба адзначыць, што жыць у лесе і секчы пад час дрэвы на свае патрэбы, дзеля таго каб пракарміцца, прыбываць тaki неабходны ў мужчынскай гаспадарцы грош — гэта не заўсёды сведчыла пра то, што чалавек не любіў лес, не пакланяўся яму. Так, А. Я. Ляксу сцвярджае, што «пелажыткі пакланення дрэвам і

навалі на Беларусі да канца XIX—пачатку XX ст. ст. і асноўнае месца сярод дрэў, якім пакланяліся, займаў дуб. Велічы і прыгожы ён, і здзірма на шыны дрэваў, пакланяліся яму. У Грэцыі дубовая галіка была эмблемай магутнасці і знатнасці рода. Дубовымі вянкамі ўзнагароджалі войнай, якія здзейснілі подзвігі. У многіх эмблемах нашай краіны адлюстраваны ўпліненні галінак, лістоў дуба — сімвал сілы, стойкасці, магутнасці (на пяціліх генералаў, на форме леснікі і інш.).

КУЛЬТ дуба існаваў амаль што ва ўсіх єўрапейскіх народоў. Дубравы былі священнымі месцамі, прытулкамі бога Юпітэра — у рымлян, Зесуса — у грекаў, Перуна — у беларусаў, Перкунаса — у літоўцаў і г. д. Так яшчэ зусім «ніядайна»,нейкае стагоддзе назад, у Мінску знаходзіўся святынны дуб, які рос на беразе Свіслачы. Ен быў вельмі стаі і таўшчэрэзны, а верхавіна яго амаль уся сохла. На ніжніх, уцалелых галінах, развесвалі рушнікі, якія з'яўляліся своеасаблівым паняццем «святасці» дрэва. У народзе дуб называлі «асілкам», «сілачом», «царом», «волатам». І так як старое дрэво давала вельмі мала жалудобу, то наўрат за кожны жолуд спешылінны служыцелі-ахоўнікі патрабавалі платы. Праўда, азычайна бралі праудкі, віном, тканинай, але ні ў якім разе не грашыма, бо лічылі, што тады жалуды страцяць сваю «цудададзенню» сілу. У некаторых народоў нааадварт, у ахвяру прыносялі жыўлі і птушак, а часам, паддаючыся традыцыі, і сваіх сародзіцай. Лічылася, што такім чынам можна заахвочыць дрэва, «угаварыць» яго да падаўчынства (селяніна такім каштоўным матэрыялам, як, напрыклад, для жыхароў тых мясцін, дзе не было лясных масів). Аб'ектуючы адзнаку адносінам селяніна да свайго «зялянага сябру» даў рускі пісьменнік П. І. Мельнікай-Пічэрскі: «Для рускага селяніна віноград не значыць скескі стогадовага дрэва толькі дзеля таго, каб з яго сука вычысьці сабе вось для воза, ці абаціць кару з ліпі, бязозы, асуціць дрэва на пагібел».

Можна нават дапусціць, што пад агульным паніцем «дуб» меліся на ўзве ў іншыя дрэвы. На нашу думку, мae рапоць А. Н. Афанасьеву, сцвярджаючы, што «першапачатковые слова «дуб» заключала ў сабе агульнае паніцце «дрэва». Але, тым не менш, гэта выказванне не перашкаджае нам гаварыць аб пакланенні чалавека-язычніка менавіта дубу.

АНЕНАДАВЕЦ,
асцістый кафедры
рускай літаратуры.
(Працяг у наступным
нумары газеты).

жыць ужываваючы алкаголь. Мозг нібы ўсыхав. Аўстраійская вучоныя адзначылі памяшанні размераў галагона мозгу ў 85% людзей, якія «п'юць умерана». Адначасова адзначаючы зінжэнне іх разумовых здольнасцей, асаблівасць творчых магнітасцей. У той час у людзей, якія пазбавіліся дрэзіннай звяінкі ўжываваць спіртное хама б на пай-гібелі янровых клетак спінніца.

Аналагічна карыціна назіраецца і з палавымі клеткамі. Таму ў бацькоў, якія ўжываваюць спіртное, дзеці нараджаюцца разумовы адсталтамі, або ў жанчын можа наступіць бясплоднасць.

У сувязі з усім сказавым вышэй хочацца нагадаць народную мудрасць: «Віно з розумам не сибруе».

В. ДЗЯДЗІЧКИН,
загадчык кафедры ГАІ-мепадархтоўкі,
старшыня ўніверсітэцкай арганізацыі
таварыства барацьбы за цвяроцасць.

1 ЧЭРВЕНЯ — МІЖНАРОДНЫ ДЗЕНЬ
АБАРОНЫ ДЗЯЦЕЙ

Мы — СЯБРЫ.

Фота Н. Кір'янавай.

НА ПАДАВОДІ ЗНАЁМЦЕСЯ 3 НАВІНКАМІ

Бібліятэта ГДУ прапаноўвае азіяміцца з наступнымі выданнямі, якія атрыманы ў беларускім квартале. Яны зацікавілі жыцьцю сяляніні і падаўчынства (гісторыя-прафесарска-вълкодліцкай састаў, і студэнт, якія займаюцца наукаўской работай).

ЮСЬКА М. І. К. Маркс, Ф. Энгельс і рэвалюцыйныя беларусы. Выд. 2-е, дап.—Мн., Універсітэцкі, 1985.

У кнізе ўпершыню сабраны і праданізваны выказванні К. Маркса, Ф. Энгельса і беларускім народом. Пачынаючы з 70-х годоў на нашай краіне ўзмінілася цікавасць гісторыя-філософія, эканомістай да вывучэння адносін заснавальніку наукаўской камунізму да Расіі. У павышэнні ўгліцкіх вучоных свету да гэтай эпохі важную ролю адыграла вялікая колкасць новых крываў, у першую чаргу, невядомых раней работ класіка марксізму-ленінізму. Прывычным, змест многіх упершынно апублікаваных дакументаў стаў асновны рашэнні такіх пытанняў, для наўуковай расправоўкі якіх не хапала матэрыялаў.

У названай кнізе даследуючыя сувязі правадыроў сучаснай галерэтыкі з рэвалюцыйнай і эміграцыйнай — выходцамі з Беларусі або яе ўраджэнцамі А. Трусыным, В. Врубелем і інш.

Выданне дапоўнена новымі матэрыяламі з вытоках цікавасці К. Маркса і Ф. Энгельса з Беларусі і з найбольш вядомых беларускіх пропагандыстах марксізму.

Кафедра фізічнага выхавання і спартклуб выказаваючы глыбокае спачуванне да падаўчынства, якія дзяцейніцтва дэпутата ЖАДАНУ Міхаілу Іванавічу з выпадку на паткаўшага яго гора — смерці МАЦІ.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі, юніверсітэт, дэканат матэматычнага факультэта, кафедра ВМ і праграмаваныя выказаваючы глыбокое спачуванне да падаўчынства, якія дзяцейніцтва дэпутата ЖАДАНУ Міхаілу Іванавічу з выпадку на паткаўшага яго гора — смерці МАЦІ.

Гарадзішчыца даўніцкага бібліографічнага аддзела Бібліятэкі ГДУ.

АЛКАГОЛЬ І ЗДАРОЎЕ

Шматлікім даследаваннямі ў нашай краіне і за рубежом пераканаўча даказана, што п'янства і алкаголізм наносяць непаладкую школу здароўю чалавека. На данных Сусветнай арганізацыі аховы здароўя, сярод людзей, якія злоўжываюць алкаголем, смяротнасць у 2—4 разы вышэй, чым сярод насельніцтва ў цалым. Сярэдні ўзрост раптоўнаў памёршых мужчын ад ішамінай хваробы з наяўніцтвам алкагольнага ап'янення — 54 гады, а без ап'янення — 62.

Наўшчыльшую школу алкаголь прыносяць нярвовыя кляктам і органам размнажэння. Медыкам дадзено вядомы факт памяшанні аўтому галавуно-га мозгу з-за пагібелі кляктам у асоб, якія пастава-

«Гомельскі ўніверсітэт» — орган парткома, ректората, комітета ЛКСМВ і профкомов Гомельскага государственного университета (на беларускім языку), Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па спраўах выдавецтваў, паліграфіі і книжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1, Аб'ем — 1 друк, аркуш. Наш адрес: вул. Савецкая, 104, п. 3-11, т. 57-16-52. Тыраж 2000 экз.